

„אבא שלי עושה סרטים - מה עושה האבא שלך?“

שאלה אנג'ליקה הסטון את אסי דיין בפגישה הראשונה

נער-השער הוא אסי דיין, בחולצה תימנית רגומה, שהפכה לסמל מיסחרי שלו בחוגי האסטון לובשת מעיל-עור שכונתו לסמל קשיחותה.

„פלבסקי“, „קלודאפי“, „דומפי“, „ואי לאב יו“, או אין פלא שעשיו היא נכנסת, בטיבעיות רבה, אל-תוך נעליהם של אבא וסבא. ביחוד לצידו של אסי. ועלאף גילה הצעיר, אין כל ספק שבעתיד האירחוק ייחשו להם רומאן. כי ככה זה כשמסרטים סרט קופתי.

★ ★ ★
600 שנה בכר-הכד

אומנם, אין כל ספק שטיול בחברת האהבה והמות — כפי שמכונה סרטו הבא של גיון האסטון לפי שעה — יהיה סרט קופתי ביותר.

כבר הנושא קופתי: מרד של איכרים בצרפת, במאה ה-14.

אבות

גם הרקע קופתי-ציוני: טירה עתיקה ליד העיר בורדו שבצרפת. וגם העיתוי קופתי-נורא: מרד-איכרים-צרפתיים, אינו רחוק כל-כך, בתודעה האמריקאית, ממרד-סטודנטים-צרפתיים. גם אם מפרידים ביניהם שש מאות שנה, בסך-הכל, אך כל זה לא מפריע ללשון-הרע להוסיף ולרכל נגד הכוכבים הצעירים והעולים הללו, אנג'ליקה האסטון ואסי דיין.

למרות כל מסע-הפירסומת העצמאי שלהם, למרות הצ'רותיה של אנג'ליקה ולמרות אישיותו הבולטת של אסי, מסיפוט תמונותיהם של השניים להופיע כשמתחתן הכות'רות המרשיעות:

„הבמאי רוצה לפלס דרך לבתו — והשחקן הצעיר רוצה לפלס לעצמו דרך בעזרת זר-הדפנה הצבאיים של אביו.“

באירופה, הפגיש אותו הבמאי האמריקאי הגדול עם בתו אנג'ליקה בת ה-16 — אותה הועיד לשמש לאסי ככת-לווייה בסרט.

אחרי ה„נעים לי מאודים“ הרגילים הסתכלה הצעירה יפת-הגו ישר לאסי בעיניים והפליטה: „האבא שלי עושה סרטים — ומה עושה האבא שלך?“

אומרים שאסי לא ידע בדיוק מה לענות. ★ ★ ★

„בוס המזחמות“ ינתיים כבר למד אסי דיין שהוא יכול לענות כל העולה על דעתו — כי באירופה הוא זוכה ליהם של כוכבי-פועל.

וגם לאנג'ליקה. כי יש להאסטון שם מאוד-מאוד טוב.

מעשוי

רומאן? בתצלום-עירום במהופך, בו מופיע אסי בחזה חשוף ואילו אנג'ליק (16) מופיעה מכוסה וחסודה, עליהם אומרים שהם „יעברו את הוריהם“.

בכל הנוגע לגילוי כוכבים וכוכבות, ואם הכוכבת המיועדת שלו תהיה הבת שלו והכוכב המיועד בנו של מי שהעי' חונים האירוסיים מכנים כרגע „בוס המלחמות של ישראל“ — אין ספק שהצלחתם הקופתית, לפחות, מובטחת. גם בעבר היה האסטון מגלה-כוכבים מושבע. הוא הכניס את המנוח המסריי בוגארט הגדול לאופנה, כשייעד לו את התפקיד המרכזי בהנץ ממאלטה, ואחר-כך באוצו מטיירה מאדרה, הזכור לתהילה.

מאז זרמו מים רבים בסיניה — ועתה בא תורם של הבנים. ★ ★ ★

קלודיאפ עם החלב

או אולי, בעצם, של הנכדים: כבר הסבא של אנג'ליקה היה שחקן.

היא גדלה על סיפורי-במות-יובדים. היא קיבלה, עוד עם החלב של האמא שלה, את השאפתנות ואת הערצה-הכוכבים. היא למדה יחד עם המילים „בובה“ ו„כלב“ את המילים הפחות שגורות בפי תינוקות נורמאליים. מילים כגון

עם אנג'ליקה בתצלום-הכנה לסירטס המשותף הגדול טיול עם האהבה והמות. אנג'ליקה, בתו של הבמאי, דמות רומאנטית במרד-האיכרים.

אסי

יש אנשים הזוכים לגדולה בזכות האבות שלהם. כך, נדמה היה לנו, קרה גם לאסי דיין — על אף הופעתו הנאה והגברית. יש אנשים בחוצלארץ המנסים לחשוב לגמרי אחרת. עובדה: הבמאי גיון (הנץ ממאלטה) האסטון הצעיר שוב ושוב: „אני לא לקחתי את אסי לסרט הבא שלי משום

שני האבות עליהם מבוססות הקאריירות של הבנים המפורסמים: הבמאי גיון האסטון (מימין) והבוס של מלחמות-ישראל — דיין.

שהוא הבן של משה דיין. להיפך. כשאני לקחתי את התמונה שלו ביד, בפעם הראשונה, והחלטתי לשבח אותו בסרט — לא היה לי מושג מיהו. וכדי לחזק את הגירסה הזאת, מספרים באולפני-פאריס, ובהוליבור, לשם נוסע האסטון בלי הפסק, את הסיפור הבא: זה קרה כשנסע אסי דיין לראשונה לפגוש את האסטון

הגלולה המפורסמת למניעת-הריון מסחוב-בת בן נשות האצולה האנגלית ומפספסת את יעדיה משום שהיא דומה יותר מדי לגלולות האספירין והויטאמינים המונחות לידה. הקומדיה הזו היא קומדיה של טעויות, כפי שאפשר להבין, היא לא משעשעת די משום שהיא מורכבת בעיקר מטעות אחת המחליפה ומשנה צורות: ממספר הצלפות על חיי-המשפחה החדגוניים, על האצולה המודקנת ומה שמחליף אותה; ומעוקק מצחקי אחי: כל הנשים שבסרט מסיימות אותו עם כרס גדולה. אפשר קצת לצחוק מזה, אם משתדלים.

ציאה מהריון מה עשית כשכננו האורות (אסתר, תל-אביב; ארצות-הברית) אפשר להיכנס

בנאליים של שמוליק קראוס וגם תמימות הרומנטית של הגיבור. הרבה מצבים והרגשות אינם יוצאים מן תוך התמונות אלא מסוכמים בפיתגמים. כמו: „הילדה הזאת תפסה אותי כמו חשמל. אני מרגיש שזהו זה. הזרם מתאים.“

הדיאלוגים בדרך כלל נעימים וטבעיים, והמשחק מצויין: גדעון שמר, ביחוד ברכה נאמן, ואסילו ליאורה רמון, בתור איריס, היא חמודה, ושוכבה, ויפה.

כניסה להריון האשה והגלולה (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית-אנגליה) אומרים שאפשר להיכנס להריון מצרות, מבילבולי-מות, מן-טעויות — וגם בדרך הרגילה. עכשיו מתברר שאפשר להיכנס להריון מאספירין.

הוא מסלק את זכרונה של אשתו, ובורח מהדוגמניות עם מעילי הפרחה, מחבריו הדוון-זיואים, ויוצא לטייל עם הנערה בשורות, על שפתיהם, בייקון. הבימיו יפה והצלולמים מצויינים. אבל כשהדבר נוגע לרעיונות, הסרט נראה כאילו לא עבר עדיין את גיל ההתבגרות. הגבר והנערה שוכבים יחד במיטה, מתנשקים, מתי'חבים, ומתנשקים, ומתנשקים. הכל נראה כמו אהבה נורמאלית, אבל בלי אהבה. בכל הסרט לא ברור בדיוק מדוע דחיק זה לא ורק בסוף מסכם שמוליק קראוס, חברו של הגיבור, את מה שהוא בעצם נושא הסרט: „אתה מאמין עוד באהבה טהורה, אבל אין דברים כאלה בעולם.“

לא רק מה שקורה שם נראה כאילו לא יצא מהדור שלנו ומהתקופה שלנו, אלא שגם אין מרחק מתאים בין הרברים לבין הבמאי, המתייחס ברצינות חמורה גם למשפטים ה-

קולנוע
סרטים
הנוער לכאן
אירים (בן-יהודה, תל-אביב; ישראל) ב' עיצומה של אחת המסיכות החברתיות יוצא וואל למרפסת ורואה למטה, על המדרכה, נערה צעירה קוראת ספר לאור מנס. הוא התגרש לא מזמן מאשתו הממורמרת, ומוקף דוגמניות ונערות-זוהר הקופצית לילה לילה ממיטה למיטה, הוא חי בעולם עלוב וריק, והנערה הצעירה הזאת, המבקשת מ' מנו את החלק השני של ז'אן כריסוף. מביאה אליו פתאים משהו חדש. זה מתחיל כמו סרט אהבה פויטי ויפה.